

tirar capitals de la indústria mal retribuïda, ab lo que disminueix la producció, y 'l preu puja.

»La lluyta que s' entaula entre varios productors que volen vendre, ó entre varios consumidors que volen comprar, es coneguda ab lo nom de concurrència ó competència. Per evitar-se 'ls efectes de la competència l' Estat estableix á favor seu, ó concedeix á particulars ó companyias la explotació exclusiva de una rama industrial, aixó es lo monopoli. Te alguna semblansa ab lo monopoli 'l *trust* ó sindicat, confabulació de tots ó 'ls principals productors de una materia al objecte de imposar determinadas condicions.

»DISTRIBUCIÓ DE LA RIQUESA.—Es lo repartiment dels productes entre 'ls elements productors. De aquestos, los agents naturals pres tan gratuïtament los seus serveys, encare que convé destinar una part dels rendiments de la producció á conservar las condicions que fan aprofitables dits elements, però en aquest cas, la part destinada á la aludida conservació, deu considerarse relativa á 'l capital, de la mateixa manera que es necessari atendre á la renovació de la maquinaria pera que compleixi 'l seu objecte.

»La porció de riquesa que obté 'l capital y la del treball prenen indistintament lo nom de retribució. Aquesta deu ser sempre proporcionada á 'ls gastos que exigeixen la preparació del capital y del treball, y fer possible que 's conservin y 's reproduixin. La retribució es fixa ó eventual. Cuan lo capitalista ó 'l treballador, ó un y altre (societat) quedan al atzar y son retribuïts segóns los beneficis, la retribució es eventual; si una tercera entitat fa seu lo negoci, pagant á un capital presentant un interés convigut, y donant á 'l treball un tant que no segueixi las oscilacions dels beneficis, la retribució es fixa.

»La retribució fixa del treball s' anomena salari. Lo jornal es lo salari ó sou quina cuota depen de las horas de treball diari. Si 's conta per setmanas ó mesos, pren lo nom de setmanada ó mesada, respectivament. Es *á preu fet*, cuan se paga al treball tant per unitat de producció; en certs cassos reb la qualificació d' honoraris.

»La retribució fixa del capital es l' interés, renta ó rendiment de una riquesa (Obligacions) prestada, llogada ó arrendada. Se divideix la retribució fixa en: natural (si es suficient per subvenir á las necessitats del productor y de la seva familia), y corrent (si, en virtut de la llei de la oferta y la demanda, no arriba á la retribució natural, ó—lo que no es frequent pera 'l salari—la sobrepuja.

»La retribució eventual del capital ó del treball s' anomena *dividendus*; en aquest cas lo titol representatiu del capital es una Acció.

»De la totalitat del producte obtingut deu separarse 'n també la part ab que 'ls productors *contribueixen*, ó donán al Estat medis ab que atendre á las sevas necessitats, però aquesta part deu considerarse—desde 'l punt de vista económic—com una prima de segurs de caràcter especial.

CONSUM.—Consumir es aplicar los productes á la satisfacció de las nostras necessitats.

Lo consum es: *total*, si al satisfer una necessitat nostra, un producte pert tota la seva utilitat, tot lo seu *valor en us*, y per lo tant tot valor (gas de il·luminació) y *parcial* si perduda una utilitat, en conserva encare d' altres (las telas ja inservibles per vestits se destinan á la fabricació de paper); *momentania* si sols poden aplicarse una vegada á nostras satisfaccions (los aliments), y *successiu* si 'l producte admet llargas ó repetidas aplicacions (un cavall, una màquina); *públic* lo realizat per la nació, la regió, la provincia ó 'l municipi (lo gastat en beneficencia, ensenyansa, comunicacions y demés serveys públics), y *privat* lo que realisan los particulars (alimentació, *confort*, ó per l' adquisició de màquines, de carbó); *personal* lo consúm privat per satisfer las necessitats inherents á la naturalesa humana (alimentació, abrigh, *confort*), é *industrial* lo consúm privat per atendre á las exigencias de la producció económic (per l' adquisició de carbóns, olis, maquinaria, engrandiment de una fàbrica); *productiu* cuan determina la formació de un nou producte de més valor (varias monedas d' or desmonetizadas, fosas pera ferne un objecte artístich de molt mérit), é *improductiu* cuan no 's busca ó no s' obté la reproducció de la riquesa (perfumarse, gastar un capital pera descubrir una mina que no existeix).

»L' estalvi (vulgarment, economia) consisteix en no aplicar á la satisfacció de las nostras necessitats actua's, tots los beneficis, guardant una part de la retribució que obtenim pera futuras necessitats personals ó de la producció.

»L' estalvi exagerat al extrém de negarse la satisfacció de verdaderas necessitats, y de convertir la riquesa de medi que es en fi, origina l' avaricia.

»Facilitan l' estalvi 'ls Banchs, Caixas, *Montepios*, y altres intitucions.

»Luxo es lo consum de las cosas superfluas. Lo consum desenfrenat de cosas superfluas' anomena disipació.

»Aixís com las cooperativas de producció